

RLB 103 pracovní list 21

1. Čtěte a překládejte:

١ أَرِيدُ أَنْ أَرِيَ مُجَرَّدَ مِثَالٍ. ٢ هَذَا الْمَشْرُوْعُ مُجَرَّدُ أَحْلَامٍ. ٣ هَلْ هَذِهِ حَقْيَةٌ أَوْ مُجَرَّدُ تَخْيِيلٍ؟ ٤ مُجَرَّدُ وُجُودٍ فِي عَصْرِنَا هَذَا يَعْنِي أَنَّنَا لَمْ نَتَغَيِّرْ بَعْدُ. ٥ لَمْ أَسْمَعْ عَنْهُ بَعْدَ. ٦ مَا اشْتَرَيْنَاهَا بَعْدَ.

2. Čtěte a překládejte:

١ لَا بُدَّ مِنْ رُجُوعِنَا إِلَى الْفَنْدَقِ. ٢ لَا غَرَبَةً فِي سَفَرِهِ إِلَى اَمْرِيْكَا. ٣ لَا شَكَّ أَنَّكَ سَتَحْصُلُ عَلَى هَذِهِ الْوَظِيفَةِ. ٤ لَا أَكَلُ فِي الْمَطْعَمِ إِلَّا أَيَّامَ السَّبَّتِ. ٥ بَيْتُنَا صَغِيرٌ جِدًا وَ لَيْسَ فِيهِ إِلَّا غُرْفَتَانِ فَقَطْ. ٦ مِنْ الْمُهِمِّ أَنْ تَدْرُسُوا الْلُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ. ٧ مِنْ الْأَحْسَنِ أَنْ تَدْرُسُوهَا فِي الْبُلْدَانِ الْعَرَبِيَّةِ. ٨ مِنَ الضرُورِيِّ أَنْ تَبْدَأْ حَالًا! ٩ مِنَ الصَّعْبِ أَنْ يَكُتُبَ الرِّسَالَةُ بِالْلُّغَةِ الإِنْجِلِيزِيَّةِ.

3. Další obraty, po kterých se používá mašdar nebo částice **أنْ** a subjunktiv:

إقتَرَحَ عَلَى	نَصَحَ + هِ بِ
navrhnut komu VIII.	poradit komu co (a)
حاوَلَ	مَنَعَ + هِ مِنْ
snažit se o, pokoušet se o III.	zakázat, znemožnit komu co (a)
ابْنَغَى - يَنْبَغِي	لَا يَجُوزُ
být nezbytné	není dovoleno
لَا يَنْبَغِي	قرَرَ
nesmí se, není vhodné	rozhodnout se II.

١ إِقْتَرَحَ عَلَيْنَا أَنْ نَسَافِرْ معاً. ٢ نَصَحَتْهُ بِأَنْ يَذْهَبْ إِلَى الْمَسْجِدِ الَّذِي يَوْجِدُ فِي مَرْكَزِ الْمَدِينَةِ. ٣ لَا يَجُوزُ التَّدْخِينُ فِي الصَّفَّ. ٤ حَاوَلُوا أَنْ يَرْجِعُوْنَا إِلَى الْعَاصِمَةِ وَلَكِنَّهُمْ فَشَلُوا. ٥ مَنَعْنَا الضَّابِطُ مِنْ تَصْوِيرِ قَاعَةِ الْمُخَطَّةِ الرَّئِيسِيَّةِ. ٦ يَنْبَغِي أَنْ يُصْلَى قَبْلَ الْخُرُوجِ مِنَ الْمَسْجِدِ. ٧ قَرَرَ مُحَمَّدٌ أَنْ يُهَاجِرَ مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ. ٨ لَا يَنْبَغِي أَنْ تَأْكُلَ فِي الشَّارِعِ خَلَالَ شَهْرِ رَمَضَانَ.

4. Trpný rod sloves (pasivum). Tvoří se změnami uvnitř kmene podle níže uvedeného samohláskového schématu¹. Kořenové hlásky, délky samohlásek či jejich zdvojení případně předpony související s kmenem zůstávají zachovány. Sloveso se také časuje běžným způsobem. (FBII127;OO251)

KaTaB(a) = on psal	KuTiB(a) = on byl psán
iNtaCHaB(a) = volil	uNtuCHiB(a) = byl volen
taWaQQa ^c (a) = očekával	tuWuQQi ^c (a) = byl očekáván

¹ V této podobě je schéma platné pro silná slovesa, ale odvozuje se od něj i tvary pro slabá slovesa.

Samohláskové schéma pasiva pro trojslabičné kmeny				
perfektum	u-i-(a)	KuTiB(a)	كُتِبَ	byl psán
imperfektum	u-a-(u)	juKTaB(u)	يُكْتَبُ	je psán
Samohláskové schéma pasiva pro čtyřslabičné kmeny				
perfektum	u-u-i-(a)	uNtuChiB(a)	أُنْتَخِبَ	byl volen
imperfektum	u-a-a-(u)	juNtaCHaB(u)	يُنْتَخِبُ	je volen
Samohláskové schéma pasiva pro pětislabičné kmeny (týká se pouze imperfekta V. a VI. kmene)				
perfektum	u-u-i-(a)	tuWuQQi ^c (a)	تُوقَّعَ	byl očekáván
imperfektum	u-a-a-a-(u)	jutaWaQQA ^c (u)	يُتَوَقَّعُ	je očekáván

Příklady použití:

Ten dopis byl napsán.	كُتِبَتْ الرِّسالَةُ
To auto bylo vyrobeno v Egyptě.	صُنِعَتْ السِّيَارَةُ فِي مِصْرٍ
Byla mu povolena návštěva.	سُمِحَ لَهُ بِزِيَارَةٍ
Ve škole není dovoleno kouřit.	لَا يُسَمَّحُ بِالْتَّدْخِينِ فِي الْمَدْرَسَةِ
Dopis je posílan okamžitě.	تُرْسَلُ الرِّسالَةُ حَالًاً
Je považován za výborného spisovatele.	يُعْتَبَرُ كَاتِبًاً مُّتَازًاً
Byl zatčen./ Oni byli zatčeni.	قُبِضَ عَلَيْهِ / قُبِضَ عَلَيْهِمْ

! bylo řečeno – říká se قيل – يقال

5. Částice قُدْ

A) s následujícím perfektem (minulým časem) překládáme jako „už“, „již“ (případně pouze potvrzuje dokonání děje)

Již přijel. Přijel.	قدْ وَصَلَ.
Již napsala. Napsala.	قدْ كَتَبَتْ.
Už jsme ho potkali. Potkali jsme ho.	قدْ قَابَلْنَاهُ.

B) s následujícím indikativem imperfekta (přítomným časem) překládáme jako „možná“, „snad“.

Snad (on) přijede.	قَدْ يَصِلُ.
Snad (ona) napíše.	قَدْ تَكْتُبُ.
Snad ho potkáme.	قَدْ نُقَابِلُهُ.

6. Pro děj v minulosti může být kromě perfekta také použito imperfektum slovesa, pokud toto imperfektum provází nějaký hlavní děj, který je vyjádřen slovesem v perfektu, a popisuje tedy určitý stav trvající zároveň s hlavním dějem (OO83):

Posadila se ke stolu a přitom si povídala telefonem se svým kamarádem.	جَلَسَتْ إِلَى الطاولةِ (وَ هِيَ) تَنَكَّلِمُ مَعَ صَدِيقِهَا بِالتَّلِيفُونِ.
Slyšel/jsem, jak mu něco říkají.	سَمِعْتُ (أَنَّهُمْ) يَقُولُونَ لَهُ شَيْئًا
Seděli jsme, popíjeli kávu a četli noviny.	جَلَسْنَا نَشَرِبُ الْقَهْوَةَ وَ نَقْرِأُ الْجَرَائِدَ

7. Pro vyjádření rozkazu či přání pro 1. a 3. osobu se užívá částice لِ případně فَ - obě se píší dohromady s následujícím slovesem, které je v apokopátu (OO98):

At' odejde!	لِيَخْرُجْ! فَلِيَخْرُجْ!
Pojďme!	لِنَدْهَبْ! فَلِنَدْهَبْ!

8. Slabá slovesa III – typ s třetím radikálem J (vzor سَعَى - يَسْعَى) – minulý čas se časuje dle vzoru نَسِيَ - يَنْسَى a přítomný čas dle vzoru رَمَى - يَرْمِي .

9. Částice 'ijjá إِيَّا (FB Arabština pro pokročilé 170)

Stojí před připojeným osobním zájmenem a vyjadřuje osobní zájmeno v akuzativu (ve 4. p.). Použije se – 1) když se arabské sloveso pojí se dvěma 4. pády. Například sloveso dát أَعْطَى - يُعْطِي .

Dal chlapci tašku.	أَعْطَى الْوَلَدَ الشَّنْطَةَ.
Dal mu ji.	أَعْطَاهُ إِيَّاهَا.

2) Pro zdůraznění zájmena před slovesem.

Uctíváme tě./ Sloužíme ti.	نَعْبُدُكَ
Tebe uctíváme./Tobě sloužíme.	إِيَّاكَ نَعْبُدُ

3) Případně, zejména v náboženských textech, jako důrazné varování.

Varuj se ! Chraň se! Měj se na pozoru!	إِيَّاكَ!
--	-----------

10. Vyjádření neurčitosti – použijeme neurčené jednotné číslo slova a následně předložku **من** za níž následuje určené množné číslo téhož slova:

česky	doslovně	arabsky
jednoho dne	v (nějakém) dni ze dní	في يوم من الأيام
v jednom jeho článku	v (nějakém) článku z jeho článků	في مقالٍ من مقالاته

11. Text

في قرن من القرون الوسطى عاش بمدينة صغيرة في الدولة العباسية رجل فقير و كان اسمه جحا². وكان جحا مشهوراً بذكائه. في يوم من الأيام أحضر الحاكم إلى المدينة فيلاً ضخماً و تركه يدخل في كل مكان. فكان الفيل يدخل كل الحقول وكل الحدائق و يأكل كل ما يجده فيها. وأصبح الفيل مشكلة المدينة. فذهب أهل المدينة إلى جحا و قالوا له: - يا جحا، أنت الشخص الوحيد الذي لا يخاف من الحاكم، ولذلك يمكنك أن تطلب منه أن يبعد عننا هذا الفيل.

أجاب جحا: - معكم حق، لا بد أن نفعل شيئاً. ولكنني أيضاً أخاف من الحاكم. فلماذا لا يذهب معي عدد منكم و نذهب معاً إلى القصر غداً؟
فوافق الناس على هذا.

و في اليوم التالي تجمع عدد من الناس أمام بيت جحا. و اتجه جحا إلى القصر و ذهب الناس وراءه. و في الطريق بدأ الناس يفگرون فيما يمكن أن يحدث لهم فبدأوا يختفون واحداً وراء الآخر. و عند باب القصر نظر جحا و لم يجد أحداً خلفه. فقرر أن يعاقبهم.

دخل إلى القصر فسألته الحاكم: - لماذا جئت إليّ يا جحا؟ و ماذا تريد متي؟
 فقال جحا: - يا مولاي. رأيت فيلك الممتاز و هو جميل جداً ولكنني أظن أنه يشعر بالوحدة. من فضلك، أحضر له فيلا آخر، أحضر له زوجة، و إن شاء الله يكون لهما أطفال، فسيصبح ناس المدينة سعداء جداً...

Slovní zásoba lekce 21:

أَعْطَى - يُعْطِي + هـ + هـ dávat (komu, co)

فَقِيرٌ / فُقَرَاءُ chudý

ذكاءً chytrost, moudrost, bystrost

فِيلٌ / فُيُولُ، فِيلَةٌ، أَفْيَالٌ slon

أَجَابَ - يُجَبِّبُ odpovědět

قَصْرٌ / قُصُورٌ zámek, hrad, palác

وَاقَ عَلَى souhlasit s čím III.

² Džuhá, Goha, Nasreddín apod. – celým jménem Nasr ad-Dín Džuhá – populární lidová figurka, filozof, nemajetný mudrc, který většinou vyzraje na své protivníky, ale i v případné prohře pokaždé najde životní moudrost.

člověk	إِنْسَانٌ / نَاسٌ	تَالٍ (التَّالِيُّ)	následující
mířit, směřovat k VIII.	إِتَجَهَ - يَتَّجِهُ إِلَىٰ	إِحْتَفَى / يَحْتَفِى	mizet, ukrývat se VIII.
trestat III.	عَاقَبَ	قَرْنٌ / قُرُونٌ	století